

שמתקדשים בקדשת ערב השבת: אשריכם העם הקדוש שאתם מברכים ומקדשים למטה כדי שיתברכו ויתקדשו למעלה כפיה מחנות עליונים קדושים. אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא. ולא מברכים ישראל את הברכה הזו, עד שמתעטרים בעטרות של נשמות קדושות, כפי שאמרנו. אשרי העם שזכו להם בעולם הזה, לזכותם לעולם הבא.

בלי"ה זה שמוש של החכמים באלו הנשמות הקדושות שמתעטרות בהם, ואף על גב שהרי בארנו והכל אהד. ובכל מקום שתמצא לחכמים בדבר הזה בצד זה, ולפעמים בצד זה - הכל הוא אהד, ודברים הללו הרי כבר בארנו. אבל בפעם הזו שכלם מתעטרים בנשמות ורוחות חדשות יתרות קדושות, אז הוא הזמן של השמוש שלהם, כדי שיהיה שפע לאותו שמוש (תשמיש) בשפע של קדשה במנהגה עליונה, ויצאו בניהם קדושים כראוי.

סוד זה נתן לחכמים. בשעה שחלקק הלילה, בלילה הזה הקדוש ברוך הוא רוצה להכנס לגן שלמעלה. וסוד זה, בימי החל הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן שלמטה להשתעשע עם הצדיקים ששורים שם, ובשבת, באותו ליל שבת, הקדוש ברוך הוא נכנס לגן שלמעלה, בסוד המקור העליון.

משום שבימי החל כל נשמות הצדיקים פלן שורות בגן שבארץ, וכשמתקדש היום בערב השבת, כל אותם מחנות של מלאכים קדושים שממנים בתוך הגן שלמטה, כלם מעלים את אותן נשמות ששורות בתוך הגן

בכלהו רקיעין, דמתקדשי בקדושא דמעלי שבתא. זפאין אתון עמא קדישא, דאתון מברכי ומקדשי לתתא, בגין דיתברכון ויתקדשון לעילא, כמה משריין (ד קל"ד ע"א) עלאין קדישין, זפאין אינון בהאי עלמא, וזפאין אינון בעלמא דאתי, ולא מברכי ישראל ברכה דא, עד דמתעטרן בעטרין דנשמתין קדישין פדקאמרן. זפאה עמא דזפי לון בעלמא דין, למזפי לון לעלמא דאתי.

בהאי ליליא שמושא דחפימין, באלין נשמתין קדישין דמתעטרן בהו, ואף על גב דהא אוקימנא וכלא חד. ובכל אתר דתשפח לחפימין בהאי מלה, בסטרא דא, ולזמנין בסטרא דא, פלא איהו חד. והגי מילי הא אוקימנא, אבל בזמנא דא, דמתעטרן פלהו בנשמתין ורוחין חדתין יתירין קדישין, פדין איהי זמנא דשמושא דלהון, בגין דליהוי נגידו ליהוא שמושא, בנגידו דקדושה, בניחא עלאה, ויפקון בנייהו קדישין פדקא חזי.

רזא דא לחפימין אתייהיבת. בשעתא דאתפליג ליליא, בליליא דא, קדשא בריך הוא בעי לאעלא בגנתא דלעילא. ורזא דא, ביומי דחול קדשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן דלתתא, לאשתעשעא עם צדיקיא דשראן תמן, ובשבת, בהוא ליליא דשבתא, קדשא בריך הוא עאל בגנתא דלעילא, ברזא דמקורא עלאה.

בגין דביומי דחול, פל נשמתין דצדיקיא כלהו, בגנתא די בארעא שריין. וכד אתקדש יומא במעלי שבתא, פל אינון משריין דמלאכין קדישין די ממנן גו גנתא דלתתא, פלהו סלקין להגי נשמתין, דשריין